

Regnskab, og deri er jeg enig med Forslagsstillerne. Jeg mener ogsaa, at det ikke gaar an at undlade at tage de virkelig gode Dyr med paa Dyrskuerne, blot fordi de ikke møder med Regnskab. Men Forholdet er jo det, at de Dyr, som særlig er gode til Produktion af Mælk og Smør, ikke godt kan taale paa Dyrskuer at staa i samme Gruppe som de Dyr, der særlig er gode som Kødqvæg. De gode mælkeydende Dyr vil som Regel falde igennem overfor Kødqvæget, og selv om Dommerne selvfølgelig har megen Indsigt i at bedømme Dyr, er det alligevel vanskeligt for dem at bedømme to Køer, der staa i samme Gruppe ved Siden af hinanden, naar den ene er mager, som de gode Malkekøer som Regel bliver, og den anden er en Ko, som giver lidt eller maaske ingen Mælk i Øjeblikket. Man skulde jo helst have et Individ frem, som, foruden at være en god Mælkeyder, i sig selv som Individ var værdigt til Præmie, og det vil en Malkeko vanskeligt kunne klare, naar den staa sammen med Kødqvæg. Derfor skulde der helst være to Grupper for det jydsk Kvæg, en for Kødqvæg og en for de mere mælkeydende Dyr, som møder med Regnskab, og det er vistnok ogsaa Forslagsstillernes Ønske. Jeg mener, det samme maa gælde for det røde danske Kvægs Vedkommende, hvis en Del af disse Dyr særlig maatte egne sig til Kødproduktion.

Jeg har set efter i den gældende Lov for at finde det Punkt, som forhindrer at faa disse to Grupper frem indenfor samme Race, om jeg saa maa sige. Mælkeracen kan jo ikke saadan paapeges. Man kan ikke ligefrem sige, at alle brogede jydsk Køer hører til Mælkeracen. Nej, der er mange „Rotter“, som vi sagde i gamle Dage, mellem de brogede Køer, og efterhaanden som man har faaet Regnskaber frem og set, hvad de egentlig gav, har man skubbet dem ud, medmindre de da var særlig gode Avlsdyr, som man syntes, man kunde bevare blot for at faa en god Kalv af dem — en Ko skal rigtignok ogsaa være god, naar det skal kunne lønne sig at holde den, blot for at faa en god Kalv af den. Naa, selvfølgelig giver de ogsaa lidt Mælk allesammen. Skal en Ko kunde betegnes som hørende til Mælkeracen, maa den give et vist Kvantum Mælk og Smør. Det nytter ikke, at man kan pege paa en Ko og sige: den har Kuløren, det brogede Skind, derfor hører den til Mælkeracen. Nej, det kommer an paa, om Ydelsen svarer dertil. Jeg synes ikke, vi her behøver nogen Ændring i Loven;

thi der staaer ikke, at det er forbudt at udstille Køer som hørende til Mælkeracen, hvor der ikke haves Regnskab, Bevis for, at vedkommende Køer virkelig hører til denne Race. Og hvad der gælder for Køernes Vedkommende, mener jeg ogsaa gælder for Tyrenes. De Tyre, for hvilke der ikke kan fremvises Regnskab eller Bevis for deres Mødres Ydelser, maa gaa over i Kød racen. Naar man ikke sørger for at faa Beviserne frem, vil det være saare vanskeligt eller næsten umuligt paa en Dyrskueplads at udpege de Tyre, som er faldet af gode Malkere, eller dem, hvis Mødre har været daarligere Malkere. Paa samme Maade er der intet i Vejen for, at man kunde have en Malkekæggruppe af Korthornskvæg. Der er Korthornskvæg, som giver lige saa meget Mælk aarlig som jydsk Kvæg. Oppe i Salling har vi flere Korthornsbesætninger, som i Kontrolforeningen udmærket har kunnet konkurrere med Besætninger af jydsk Kvæg, og som ogsaa har mødt paa Dyrskuerne med Regnskaber. Men man har hidtil ikke gjort Skridtet fuldt ud, som jeg mener, man kunde gøre det i Henhold til den gældende Lov, og vedtaget at have en Gruppe ogsaa af Korthornskøer, som betegnedes som Malke race og mødte med Regnskab, altsaa Bevis for, at de er virkelig gode mælkeydende Dyr.

Jeg synes da, det Spørgsmaal paa trækker sig: Er en Forandring af den nu gældende Lov nødvendig for at naa det Resultat, Forslagsstillerne ønsker? Er den det ikke, er det meningsløst at foretage en Forandring, thi der er sikkert ingen af Forslagsstillerne, der vil være imod, at de Dyr, der udstilles som virkelig gode Dyr af Mælkeracen, ogsaa faar Lov til at føre Bevis for, at de er det. Jeg vil derfor henstille til det Udvalg, som eventuelt bliver nedsat, at tage under alvorlig Overvejelse, om det i det hele taget er nødvendigt at forandre Loven for at faa disse to Grupper frem paa Dyrskuerne. Herigennem vil jo ogsaa de forskellige Landboforeninger blive opmærksomme paa, at de har denne Ret til at udstille en Kødqvæggruppe og en Malkekæggruppe af samme Kulør. Jeg mener, at det ikke er Farven, det kommer an paa, men Ydelsen, og at Køer kan staa i Malkekæggruppen, enten de er røde eller brogede.

Landbrugsministeren (K. Pedersen):

Jeg synes, den ærede sidste Taler slog Hovedet paa Sømmet. Jeg tror, at hvis man kunde finde den Form, som det ærede Medlem nu hentydede til, vilde vi allesam-